

et saadant, hvor der mulig kunde beredes Loven Banstfeligheber og fremkalbes yderligere Forhandlinger, i sin Helhed troet det aldeles nødvendigt her at foreslaa Afvigelse fra, hvad der staar i Lovforslaget; der foreligger derfor til § 2 kun et lille Ændringsforslag, som er en ren Redaktionsændring. Og saa i den følgende Paragraf, § 3, er der en principiel Forandring. Ifølge den nugældende Lovgivning straffes en Fæstemand kun naar han meddeler urigtige Oplysninger om Lyendet til Husbonden, ifølge det foreliggende Lovforslag bliver Reglen den, at han straffes ogsaa, naar han meddeler urigtige Oplysninger om Husbonden til Lyendet. Udvalget foresaader ikke at gaa over til denne nye Regel, men vi foreslaa Thinget en ikke betydelig Ændring længere nede i Paragrafen ved at stille Ændringsforslaget Nr. 4, at der i Stedet for: Lyende- eller Arbeidsforhold i Udlandet, sættes: Lyendeforhold eller Arbeidsforhold i Udlandet. Dette er den mindst betydelige af de Ændringer, vi tillade os at foreslaa, men vi have troet, at det ikke vil kunne foranledige nogen synderlig Meningsforskel, og der turde være nogen Grund til at lade den Bestemmelse, hvori ansøgte Ord findes, korrespondere med Begrebsbestemmelsen i § 1. Efter § 3 skal det være en stærkende Omstændighed, at en Fæstemand meddeler urigtige Oplysninger til et Lyende eller Arbejder med Hensyn til Indgaaelse af Lyende- eller Arbeidsforhold i Udlandet; altsaa: naar han meddeler urigtige Oplysninger til et Lyende eller en Arbejder med Hensyn til Indgaaelse af Lyendeforhold i Indlandet, saa er dette ikke nogen stærkende Omstændighed. Vi tro, at det er rigtigere at tage alle de Forretninger, som efter § 1 skulle være Fæstemandsforretninger, med, og det saa meget mere, som der ganske vist gjennem Fæstemand ogsaa foregaar Engagement til Lyendeforhold i Indlandet, som saa noget fjernt fra Lyendeforhold i god Forstand. — Den Ændring, som Udvalget foreslaar til § 4, er, som det vil ses, en ren Redaktionsændring, som jeg i alt Fald indtil videre ikke skal anse det for fornødent at opholde mig ved. — § 5 indleder, systematisk talt, det andet Afsnit af Loven, hvor der gives Regler for, at den Husbond, som fæster et Lyende ud af en anden Husbonds Tjeneste, skal være pligtig til at yde en lovbestemt Erstatning og være isalden Straf, og at Mellemmanden skal være det samme Ansvar underkastet. De mere almindelige Bemærkninger, jeg kunde finde mig foranlediget til at gjøre til 2det Afsnit, skal jeg opsætte til senere. Den ene Del af denne Paragraf, nemlig det andet Stykke, vedkommer ogsaa Fæstemændene, med hvilke de 4 første Paragrafer have beskæftiget sig. Til denne § 5 foreligger der fra Udvalgets Side Ændringsforslag, der indstilles, alt efter som Ændringsforslaget under Nr. 1 vedtages eller forkastes. Naar vi først foreslaa, at, saafremt Ændringsforslaget Nr. 1

vedtages, skulle Ordene „eller Andre . . . saadan Overenskomst“ forandres til: „til Afslutning af Lyende- eller Arbeidskontrakter“, finder dette sin Begrundelse i, at vi ikke have skjønnet rettere, end at Fæstemænd bør være det fastsatte Ansvar underkastede, ligesaa vel naar de yde deres Mellemkomst til Indgaaelse af Arbeidskontrakter paa en saadan Maade, at de derved frænte en tidligere Husbonds Ret, som naar de yde Medvirkning til Indgaaelse af Lyendekontrakter paa saadan Maade. Søvrigt vil det let ses, at Forslaget mulig kan er en Redaktionsændring, der afhænger af, hvad der forstaaes ved „saadan Overenskomst“. Hvis disse Ord vise tilbage til 1ste Linie i § 5, hvor der baade er nævnt Tjeneste og Arbejde, saa er det kun en Redaktionsændring, hvilken vi da anbefale, fordi det, hvortil Ordene „saadan Overenskomst“ vise hen, staar temmelig langt borte; men Ordene „saadan Overenskomst“ kunne ogsaa opfattes saaledes, at de vise hen til det sidste Ord „Lyendekontrakt“, og i saa Tilfælde er det en Realitetsforandring, som Udvalget foreslaar og meget skal anbefale. Den samme Ændring kommer frem i det Tilfælde, at Forslaget under Nr. 1 skulde blive forkastet; jeg henviser til Ændringsforslaget Nr. 7 b. Hvad Ændringsforslaget Nr. 7 a angaar, saa vil det være klart, hvad det er for en Redaktionsændring, det tilsigter. Det Samme gjælder om Ændringsforslaget Nr. 8.

Sauerstev: Naar man, som jeg, anser en Reformering af Lyendeloven baade for ønskelig og nødvendig — og jeg tør mene, at det store Flertal i dette Thing deler denne Betragtning — vilde jeg nødig berede det foreliggende Lovforslag større Banstfeligheber, end at der med Grund kunde være Haab om at faae det gennemført, og saaledes vilde jeg nødig være med til at vedtage Ændringsforslag, som ikke havde en virkelig Realitetsforbedring til Følge. Der er i den foreliggende Betænkning af det ærede Udvalg foreslaaet Ændringer, som jeg ikke kan se i Virkeligheden indeholde nogen Forbedring, og naar man ikke kan erkjende det, mener jeg, at man meget nødig skulde gaa til at foretage de Forandringer i Lovforslaget, om hvilke man ikke veed, hvorledes de paa et andet Sted ville blive modtagne. (Sæsen: Maa jeg bede om Ordet!) Hvad navnlig angaar Udvalgets Forslag til § 1, da kan jeg ikke erkjende, at den ærede Ordfører havde Ret, naar han udtalte, at der ingen Systemforandring indeholdtes deri. Jeg tror dog, at det er en meget vidtgaende Forandring, naar Fæstemandsinstitutionen nu er uvidet til at gjælde over hele Landet. Naar jeg skulde kunne gaa med til at give dette Forslag min Stemme, saa maatte jeg være forvisset om, at det ærede Udvalg til Sagens 3die Behandling vilde foranledige, at den Bestemmelse, der nu staar i Forslaget, at Politimesteren er den, der ansætter disse Fæstemænd, blev forandret til, at det